

Rigsdagsmand saa nær, har dog ikke bemærket denne knusende Egenkab; — det forekommer mig, at dette Foredrag var — ja, den ærede Rigsdagsmand maa undskyld mig, at jeg ikke kan finde noget andet Udtryk — et Ordsløveri, et meget morsomt grammatisk Ordspil, men forøvrigt uden Betydning. Den ærede Rigsdagsmand sagde nemlig: „Det staaer i bemeldte Skrivelse, at Pengene skulle forblive indstaaende i Totalkassebeholdningen, altsaa ere de blevne indstaaende deri,“ o. s. f., men den ærede Rigsdagsmand oversaae naturligvis, at det er paa en aldeles forskjellig Maade, hvorpaa disse Penge nu indstaae, og hvorpaa de skulde staae i Totalkassebeholdningen efter hans Opfattelse; det er en Sum, som Indenrigsministeren har ladet blive staaende hos Finantsministeren, imod at der af samme svares 4 pCt. Jeg maa alter og atter neblægge den bestemteste Indsigelse imod at Indenrigsministeren ikke skulde have Lov til at laane Pengene ud til Hvemsomhelst, som han antager kan give tilhørlig Sikkerhed derfor, mod en Rente, som Indenrigsministeren efter alle foreliggende Forhold maatte ansee for at være passende, og at Finantsministeren skulde være undtagen derfor, vilde jeg ansee for en af de uheldigste Bestemmelser, som man kunde tage, for et af de allerulykkeligste Paafund, man kunde gjøre. Det af den ærede Rigsdagsmand benyttede Ordspil bestaaer nu deri, at det at gjøre et Laan til Finantsministeren mod 4 pCt. Rente er opstillet som eensbetydende med at lade Pengene blive indstaaende i Totalkassebeholdningen mod at erholde den i Loven bestemte Rente af 3 pCt. Det er naturligt, at Renten af de Beløb, der ere indstaaende i Totalkassebeholdningen, interesserer mig som Indenrigsminister, og i den Henseende kunde jeg ikke andet end være opmærksom paa, at det dog var muligt, at jeg dog ikke fik de fulde Procent af disse Penge, det vil sige, hvis Finantsministeren skulde lide et Tab ved at gjøre Pengene frugtbringende, da han i saa Fald jo har taget et Forbehold ligeoverfor Indenrigsministeren. Da jeg derfor var temmelig sikker paa, at jeg selv skulde kunne gjøre 4 pCt. ud af disse Penge, henvendte jeg mig til Finantsministeren, og Resultatet af disse Forhandlinger blev, at Finantsmi-

steren i indværende Finantsaar — thi for noget andet Navn er det jo for Dieblisset ikke Spørgsmaal om Ansvar — giver 4 pCt., og altsaa kan den Bestemmelse i Overenskomsten, at hvis han ikke kunde frugtbringere Pengene paa en heldig Maade, at der da skulde gives en højere Priis for Actierne, ikke komme til Anvendelse for det Beløb, som nu staaer inde for Actierne, og hvoraf der, som sagt, svares 4 pCt. Det skal naturligvis fremdeles være min Bestræbelse at arbejde i den samme Retning, saa at vi kunne faae de fulde Renter af de Penge, som vi laane til Finantsministeren, — og jeg tillader mig at troe, at bemeldte Forbehold ikke har stort at betyde. Den Priis, hvori Pengene staae paa Markedet, gjør, at jeg ingenlunde anseer det for vanskeligt at gjøre dem frugtbringende til 4 pCt. Den ærede Rigsdagsmand (Fischer), hvis Foredrag var saa knusende, bemærkede ogsaa Noget om en kongelig Resolution. Jeg forstod imidlertid ikke, hvad han meente dermed. Er det maaskee den ærede Rigsdagsmands Mening at ville blande sig ind i Forholdet mellem Kongen og Ministrene? Er det hans Mening at ville være Forsvarer af Kongens Prærogativer, at ville være Hans Majestæts Beskytter ligeoverfor Ministeriet? Vil han paasee, at Ministeriet ikke gjør Noget paa egen Haand, hvortil det skulde behøve allerhøjeste Samtykke? Hvis det ikke er Meningen, forstaaer jeg, som sagt, ikke den ærede Rigsdagsmands Udtalelser. Det er jo en Selsfølge, at Dispositionerne over Reservecensens Midler, deres Frugtbringelse osv. ikke er Noget, hvorpaa der erhverves allerhøjeste Resolution. Der er naturligvis altid noget Ubestemt med Hensyn til, hvorvidt en kongelig Resolution for en eller anden Regjeringshandling skal erhverves eller ikke. Jeg for mit Vedkommende følger den Grundsætning, at hvørsomhelst jeg har den allerfjerneste Forestilling om, at en saadan Resolution bør erhverves, eller at Hans Majestæt anseer det for rigtig, at den erhverves, der gjør jeg det, lige som det skeer i enhver Sag, som man troer, at Hans Majestæt kunde ønske at afgjøre ved sin allerhøjeste Resolution. Derimod bliver en kongelig Resolution navnlig ikke erhvervet for de Transactioner, hvorved Reservecensens